

Korte studies in Mattheüs (83)

De duif (2)

We staan in deze studie nog een keer, als vervolg op de voorgaande studie, stil bij de vraag: waarom een duif? Waarom kwam de Heilige Geest bij de doop van de Heere door Johannes in de gedaante van een duif op de Heere rusten? Kan dit ook nog iets te maken hebben met de missie van Johannes, de betekenis van zijn doop en het werk van de Heere?

De betekenis van de doop van Johannes is, kort gezegd, de dood en de opstanding van de Heere Jezus. Zijn doop betekent de dood. Zijn opkomen uit het water betekent Zijn opstanding.

Ik wil in deze studie het verband leggen met Mattheüs 12:38-40. Daar lijken namelijk goede redenen voor te zijn.

In de inleiding tot dat gedeelte spreekt de Heere, net als Johannes, over goede en slechte bomen (Mat. 12:33; 3:10). In diezelfde inleiding spreekt de Heere de Farizeeën, net als Johannes, aan als adderengebroed (Mat.12:34; 3:7). Die benaming voor deze groep geestelijke leiders komt alleen hier voor.

Nadat de Farizeeën en Schriftgeleerden fors te incasseren hebben gekregen van de woorden van de Heere, zou je toch wel denken dat ze afdropen en hun mond verder hielden. Hoe duidelijk werden ze erop aangesproken hun verantwoordelijkheid te nemen. Maar nee, ze kwamen met een vraag om een teken:

'Toen antwoordden sommigen van de Schriftgeleerden en Farizeeën: Meester, wij zouden van U een teken willen zien.' (Mat. 12:38).

Ze willen een teken. Hoevele tekenen had de Heere al voor hun ogen gedaan?! Het resulteerde er alleen in dat diezelfde mensen die nu om een teken vroegen, Hem ervan beschuldigden een handlangers van Beëlzebul te zijn. Wat Hij ook deed, het was nooit goed.

Een teken verlangden ze. Een teken zouden ze krijgen, ja, een teken hadden ze al gekregen.

'Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet. Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.' (Mat. 12:39, 40).

Dit is hét teken waar ze om vroegen. Het bleef hier niet bij, want toen misschien wel dezelfde mensen, maanden later wéér om een teken vroegen, kregen ze hetzelfde antwoord.

'Het verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken; maar hun zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet.' (Mat. 16:4).

De Heere herhaalt Zijn woorden en dat deed Hij niet voor niets; het is aan ons om daar ernst mee te maken.

Hoe hoorden Zijn directe toehoorders deze woorden? De Heere sprak niet in het Grieks. Mattheüs schreef zijn Evangelie in het Grieks of het is later door een ander in die taal vertaald, maar het is wel zeker dat de Heere Jezus Zelf de taal van het volk in Israël sprak en dat was het Aramees, een taal die sterk verwant is aan het Hebreeuws.

De Farizeeën hoorden de woorden van de Heere als volgt:

'Het zal geen ander teken gegeven worden dan het teken van [een, de] DUIF.'

De betekenis van de naam van Jona is 'duif'. Zouden ze zelf dit verband niet hebben gelegd? Zo kort geleden hadden ze nog de duif op Hem zien neerdalen, nadat Hij gedoopt was in de Jordaan. De mensen spraken er nog steeds over. Hemelen die werden geopend, een Duif die neerdaalt en een Stem Die spreekt. Als dit niet de naam van een teken heeft, wat dan wel? En hier verwees de Heere naar, toen Hij sprak over het teken van Jona, de duif.

De Heere legt het teken Zelf uit. Zoals Jona drie dagen en drie nachten als dood in de buik van de grote vis was, zo zou Hij zelf drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn; in de kilte van het graf.

Net zoals Jona, zou Hij daarin niet blijven. Het teken van Jona is de dood én de opstanding van de Heere.

Hij geeft er nog een persoonlijke toepassing bij. De mensen in Ninevé hadden zich tenminste nog bekeerd. Zij hadden geluisterd naar de prediking van Jona. Hoezeer Jona zelf het ook betreunde, de stad Ninevé werd gespaard als vrucht van zijn prediking. Daarom zullen deze mannen 'dit geslacht' veroordelen. Dat zal erin gehakt hebben bij de Farizeeën en Schriftgeleerden. Ze worden hier als nog minder bestempeld dan de heidenen, die vanouds zelfs aartsvijanden van Israël waren, Assyriërs.

Duidelijker kon de Heere niet zijn. Het teken wat jullie krijgen is de duif. Die duif beduidt Mijn dood en opstanding. Daarin ligt jullie verlossing. Daarin ligt de vervulling van Hosea 11:11:

'Zij zullen bevende komen als een vogel uit Egypte, als een duif uit het land Assyrië',

waarvan Ninevé de hoofdstad was.